

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/118/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621201732
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621201732.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, B., zast. JUDr. Martinom Valaským, advokátom so sídlom Škultétyho 1145/6, Topoľčany, proti žalovanej: A. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. L. Z. XX/X, U., K. republika, zast. Mgr. Reném Nguyenom, advokátom so sídlom Moyzesova 471/1, Partizánske, o zaplatenie 2.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. júla 2022, č.k. 6C/26/2021-54, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. Výrokom II. žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Výrokom III. rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 53,30 eur žalobkyni za žalobu prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.
2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej zaplatenia 2.000 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe vzniesla námietku nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky, nakoľko nemá evidovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a na území Slovenskej republiky sa ani nezdržiava.
3. Súd prvej inštancie z vykonanej lustrácie v registri obyvateľov zistil, že žalovaná má trvalý pobyt v K. republike, U., V. L. Z. XX/X.
4. Ide o občianskoprávny spor s cudzím prvkom, preto bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné v prvom rade skúmať, či je daná právomoc súdov Slovenskej republiky prejednať a rozhodnúť daný spor.
5. Nakoľko obe strany sporu majú v zmysle čl. 62 bod 1 a 2 Nariadenia č. 1215/2012 bydlisko v členských štátoch EÚ, na posúdenie právomoci bolo nevyhnutné aplikovať Nariadenie č. 1215/2012, ktoré má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonmi SR.
6. Podľa všeobecných ustanovení o právomoci, t.j. podľa čl. 4 bod 1, čl. 5 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012, je daná na konanie právomoc súdu toho členského štátu, na ktorého území má bydlisko osoba, proti ktorej žaloba smeruje (t.j. právomoc podľa bydliska žalovaného), ak nie je v nariadení uvedené inak. Ustanovenie čl. 5 bod 1 Nariadenie č. 1215/2012 určuje výnimku, podľa ktorej možno osoby s bydliskom na území členského štátu žalovať aj na súdoch iného členského štátu, ale len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly, ktoré upravujú: oddiel II - osobitná právomoc, oddiel III - právomoc vo veciach poistenia, oddiel IV - právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, oddiel V - právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv, oddiel VI - výlučnú právomoc, oddiel VII - voľbu

právomoci. Súd prvej inštancie konštatoval, že ani jedno z týchto ustanovení sa na danú vec nevzťahuje, preto právomoc súdu Slovenskej republiky nie je možné určiť podľa ustanovení týchto oddielov (oddielov II až VII), teda treba aplikovať všeobecné ustanovenia právomoci, a to čl. 4 bod 1 nariadenia a určiť právomoc súdu toho členského štátu, v ktorom má žalovaná bydlisko (trvalý pobyt). V tomto prípade má žalovaná, ktorá je fyzickou osobou, bydlisko v Talianskej republike, preto nie je daná právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie tohto sporu.

7. Zistenie uvedeného neodstrániteľného nedostatku podmienky konania spôsobilo, že súd prvej inštancie konanie zastavil podľa § 9 CSP.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa zavinila zastavenie konanie tým, že podala žalobu na súde, ktorý nemá vo veci právomoc, preto súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

9. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku žalobkyni podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

10. Proti tomuto uzneseniu sa odvolala žalobkyňa.

11. Upozornila na § 16 CSP, podľa ktorého ak všeobecný súd nemožno určiť podľa § 14 a 15, je všeobecným súdom súd, v obvode ktorého mala fyzická osoba alebo právnická osoba v Slovenskej republike poslednú adresu trvalého pobytu alebo adresu sídla; ak takého súdu niet, je príslušný súd, v ktorého obvode má majetok. V čase podania žaloby mala žalovaná nehnuteľný majetok v obvode Okresného súdu Partizánske, ktorého sa však kúpnu zmluvou účelovo zbavila. Preto zastáva žalobkyňa názor, že v čase podania žaloby bola na konanie príslušný Okresný súd Partizánske.

12. Žalobkyňa dodala, že ak by aj súd túto skutočnosť nevzal do úvahy, potom je rovnako príslušný podľa toho istého ustanovenia, vety pred bodkočiarkou, podľa ktorého je všeobecným súdom súd, v obvode ktorého mala fyzická osoba v Slovenskej republike poslednú adresu trvalého pobytu, čo je v tomto prípade Okresný súd Partizánske.

13. Na tomto základe žalobkyňa žiadala odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá sa plne stotožnila s argumentáciou súdu prvej inštancie o nedostatku jeho právomoci. Preto žiadala odvolací súd o potvrdenie napadnutého uznesenia a o priznanie náhrady trov konania.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

16. V tomto prípade, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie, právomoc súdu v prípade sporu s cudzím prvkom upravuje Nariadenie č. 1215/2012. Ide o právne záväzný akt Európskej únie. Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy SR právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Preto uvedené nariadenie má prednosť aj pred CSP. Argumentácia žalovanej z odvolania, podľa ktorej sa pre právomoc musí uplatniť CSP, je tak nesprávna.

17. Právomoc má ten súd členského štátu Európskej únie, na území ktorého má bydlisko osoba, proti ktorej žaloba smeruje (čl. 4 bod 1 a čl. 5 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012). To je odôvodnené zabezpečením práva na spravodlivý proces, teda aby mal žalovaný účinnú možnosť sa v konaní brániť.

18. V konaní vyšlo pritom najavo, že žalovaná má bydlisko na území K. republiky. Tomu zodpovedá i trvalý pobyt žalovanej i jej samotné konštatovanie, že nežije na území Slovenskej republiky a ani sa tu nezdržiava. Tento fakt nevyvracia ani skutočnosť, že žalovaná mala v čase podania žaloby na území Slovenskej republiky nehnuteľný majetok. Žalobkyňa nevyvrátila, že by žalovaná nemala bydlisko na území K. republiky.

19. Vzhľadom na nedostatok právomoci súdu konať v tejto veci bolo vecne správne zastavenie konania. Nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľnou prekážkou konania, ktorá ústi do zastavenia konania (§ 161 ods. 2 CSP).

20. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalobkyni. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).